

Waarom bewoners van dit woonzorgcentrum vijf jaar in de bouwoverlast zaten: 'Hier ligt ons sociale leven'

Vijf jaar lang was het behelpen. Omwegen door weer en wind, bouwhekken voor de deur en het constante lawaai van bouwwerkzaamheden. Toch bleven de bewoners van 't Dijkhuis in Bathmen. Ze wilden niet weg. „Hier ligt ons sociale leven.”

En nu, bijna vijf jaar nadat de verbouwing begon, is het einde in zicht. In mei moet de grootschalige verbouwing en nieuwbouw van woon- en zorgcentrum 't Dijkhuis klaar zijn.

„Dan zijn we ook eerlijk gezegd zelf wel toe aan iets anders”, zegt directeur Jackie van Beek met een glimlach. Samen met Rosa van Oldeniel, projectleider van de verbouwing, blikt ze terug op een proces dat allesbehalve soepel verliep.

Rosa van Oldeniel

(links) en Jackie van Beek. © Ronald Hissink

Plannen, corona en bouwkosten

De eerste ideeën voor de verbouwing dateren al van eind 2018. In 2019 werd samen met bewoners, familie, medewerkers, architecten en bouwers een uitgebreid plan gemaakt. „Dat plan was eind 2019 eigenlijk klaar”, vertelt Van Beek. „En toen kwam corona.”

[Wil je elke dag de Dagelijkse nieuwsbrief van De Stentor ontvangen via e-mail?](#)

De pandemie legde niet alleen het dagelijks leven stil, maar ook de bouwplannen. Overleggen moesten digitaal, fysieke startmomenten werden uitgesteld.

Toen de bouw eindelijk weer op gang kwam, volgde een nieuwe tegenslag: explosief stijgende bouwkosten. „Voor ons liep dat op tot zo’n 30 procent extra,” zegt Van Beek. „Dat betekende dat we het plan opnieuw moesten bekijken. Uiteindelijk kost de verbouwing een kleine 16 miljoen euro.”

Comfort van bewoners ontzien

Er werd gesneden. In luxe, in extra’s voor medewerkers en in onderdelen die niet direct het wooncomfort raakten. Zo verdwenen geplande luchtbruggen tussen de gebouwen en werden kantoorrenovaties uitgesteld. „Wat we heel bewust níét hebben gedaan”, benadrukt Van Oldeniel, „is versoberen op het comfort van bewoners. Alles wat hun wonen en leven raakte, hebben we behouden.”

Dat betekende wel tijdelijk ongemak. Bewoners en medewerkers liepen soms flinke stukken buitenom, ook in de winter. „Maar dat was tijdelijk”, zegt Van Beek. „En eerlijk gezegd: sommige bewoners vonden het ook fijn om even buiten te zijn. Frisse lucht, reuring.”

Blijven in Bathmen

De keuze om tijdens de verbouwing op locatie te blijven, werd bewust samen met de bewoners en cliëntenraad gemaakt. Van Beek: „Verhuizen zou betekenen dat mensen uit hun sociale netwerk worden gehaald. Familie, vrijwilligers, het dorp – alles zit hier.”

Een van die bewoners is Paulie Groenenberg (88). Ze komt oorspronkelijk uit Deventer, maar woont nu vier jaar in ’t Dijkhuis. Haar dochter woont hier vlakbij en hoeft maar drie minuten te fietsen om haar moeder te bezoeken. „Als ik iets nodig heb, is ze er zo. Dat geeft rust”, zegt ze. „In Deventer had ik dat niet gehad.”

De verbouwing heeft ze gelaten ondergaan. Helemaal zonder ongemak ging het niet – het lawaai, de omwegen, de verhuizing binnen ’t Dijkhuis – maar ze nam het op de koop toe. „Die reuring was ook wel weer leuk. Ik heb nu een mooie kamer met uitzicht.”

© Ronald Hissink

„En de meiden hier: je hoeft maar te bellen en ze staan er. Ik heb het hier gewoon goed.”

Een dorp in een dorp

Wat ervoor terugkomt, is een totaal ander 't Dijkhuis. Geen gesloten instelling meer, maar een open terrein met vijf losse gebouwen: twee nieuw, drie gerenoveerd. In het hart ligt nu het Plein, met een restaurant, ontmoetingsruimtes en straks een terras met openslaande deuren.

„Onze visie is: een dorp in een dorp”, zegt Van Beek. „We zijn onderdeel van Bathmen.” Waar vroeger een interne ‘rotonde’ lag, is nu een plek waar ook dorpsbewoners binnenlopen voor koffie, lunch of een activiteit.

Het Plein is inmiddels een jaar in gebruik en de reacties zijn positief.

„Bewoners komen hier graag met familie”, vertelt Van Oldeniel. „Even samen eten, een verjaardag vieren, of gewoon onder de mensen zijn. Het voelt niet als een instelling.”

Van zorg naar leven

Die openheid past bij een bredere beweging in de zorg, benadrukt Van Beek. „We verschuiven van zorg naar leven. Zorg blijft belangrijk, maar welzijn, ontmoeten en eigen regie staan voorop.”

Dat zie je terug in de inrichting: elk gebouw heeft trefpunten, kleine ontmoetingsruimtes waar bewoners samen kunnen eten of een spelletje doen. „Het appartement is je thuis”, zegt Van Beek. „Maar als je gezelligheid zoekt, heb je keuze. En wil je echt onder de mensen zijn, dan kom je naar het Plein.”

Bijna klaar

De laatste renovaties van bewonerswoningen moeten half april afgerond zijn. Daarna volgt het buitenterrein. „In mei willen we alles klaar hebben,” zegt Van Oldeniel. „Dan zijn we ruim vijf jaar onderweg geweest.” En daarna? „Dan kunnen we eindelijk weer vooruitkijken,” zegt Van Beek. „Maar vooral: dan hebben bewoners, medewerkers én het dorp een plek gekregen waar ontmoeten vanzelfsprekend is.”

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

© Ronald Hissink

Tip onze verslaggever

Ingrid Willems is verslaggever bij de Stentor regio
Deventer i.willems@destentor.nl